

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVII. Quomodo Athanasius Imperatoris minas veritus Romam perrexit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

occubuisse dicuntur: alii à militibus trucidati, alii constipatione multitudinis oppressi. Post tam præclara facinora Macedonius, perinde quasi nihil mali gessisset, sed integer vacuusque esset ab omni culpa, à Præfecto verius quam per ecclesiasticam regulam in episcopali sede constituitur. In hunc modum Macedonius & Ariani per tot tantasque hominum cædes Ecclesia potiri sunt. Per idem tempus Imperator majorem Ecclesiam fabricabat, quæ nunc Sophia dicitur. Est autem conjuncta ei Basilicæ quæ cognominatur Irene, quam pater Imperatoris, cum prius esset modica, pulchram simul amplamque reddiderat. Et nunc ambæ uno ambitu comprehensæ, unius Basilicæ vocabulo appellantur.

Αλίως ἐκαλὸν πενήτηκοῦσι οἱ μὲν, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σφαχόμενοι οἱ δὲ, ὑπὸ ἑπιπέθου φθαρμένοι ἐπὶ τοῖς τοιούτοις δὴ τοῖς κατορθώμασιν, ὁ μακεδόνιος ὡς ἐδὲν φαῦλον πεπεραχώς, ἀλλὰ καθαρός καὶ ἀθῶος τῶν χειρομῶν τυγχάνων, ὑπὸ ἑπαρχοῦ μάλλον, ἢ ὑπὸ ἐκκλησιαστικῆς κανόνος ἐνθεογίνετο ἕτω μὲν ἐν μακεδόνιος καὶ οἱ δεσπονοί, διά τοσούτων φόνων τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησαν καὶ τὸν καιρὸν τέτον καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐκτίθει, ἵνα πρὸς θεοῦ ἀποστασίουται νῦν σωτηρίας τῆ ἐπιπέθου εἰρήνη, καὶ ὁ παλιῆς βασιλείως μικρὰν ἔσαν τὸ πρῶτον, εἰς κάλλος καὶ μέγεθος ἠύξησε κοινῶν εἰς εἰς ἓνα πρῶτον ἀμφὶ ὁράματα, μιᾶς τῆς ἀποστολικῆς ἔχουσαι

CAPUT XVII.

Quomodo Athanasius Imperatoris minas veritus, Romam perrexit.

EOdem tempore alia rursus adversus Athanasium ab Arianis concinnata est calumnia ex hujusmodi occasione. Constantinus Augustorum pater, jampridem Alexandrinæ Ecclesiæ ad alendos pauperes annonam donaverat. Hanc Athanasium pretio vendere & in rem suam vertere solitum esse Ariani finxerunt. Quibus Imperator credens, mortem illi interminatus est. Verum Athanasium Imperatoris minas præveniens, fugam arripuit, seseque occultavit. At Iulius Romanæ urbis Episcopus cognitis insidiis quas Athanasio struxerant Ariani; simul etiam acceptis Eusebii literis jam mortui, Athanasium ad se vocat, gnarus ubinam delitesceret. Afferrunt eodem tempore etiam literæ, quas Episcopi prius Antiochiæ congregati perscripserant. Aliæ præterea epistolæ ab Episcopis Ægypti ad eum missæ supervenere, quibus illi perspicue docebant, falsâ esse quæ Athanasio objicerentur. Iulius itaque contrariis inter se literis ad ipsum missis, rescribens Episcopis qui Antiochiæ convenerant, graviter conquestus est: primum quidem de acerbitate ipsorum epistolæ; deinde quod contra canones ipsum ad Synodum non vocassent: cum Ecclesiasticâ regulâ interdictum sit, ne præter sententiam Romani Pontificis quidquam ab Ecclesiis decer-

Κεφ. ιζ.

ὡς ἂν ἀθανάσιος φοβηθείς τὰς ἐπιπέθου ἀπειλὰς, ἐπὶ τὴν Ῥώμην ἀπέδραμεν

ΕΝ τῆ ἐπιπέθου καιρῷ, καὶ ἕτερον διαβολὴν καὶ ἂν ἀθανάσιος πρὸς τῶν δεσπονοῦσιν ἐπιπέθου ἐπιπέθου, ἀπέφασιν ἐπιπέθου τοιαύτω τῆ ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίαν σιτηθήσιν ἡδὴ πρῶτον δεδωρητο ὁ τῶν ἀγγελῶν παλιῆς, ἐπιπέθου διαπορῶν τῶν πτωχῶν τέτταρα ἔφασιν ἕταρ γυνεῖσιν τὸν ἀθανάσιον, καὶ εἰς οἰκίον διπορῶν ῥεῖσιν κέρδος πρῶτος ἐν ὁ βασιλεὺς, ἀθανάσιον ἀπὸ τῆς ζῆμιαν ἠπέλιπεν ὁ ἕταρ ἀθανάσιος τῆς βασιλείως ἀπειλῆς, χεῖρα φυγῆ καὶ ἠ ἀφανῆς τότε δὴ ἐκτίθει ὁ τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπος γνῶν τὰ πρῶτα τῶν δεσπονοῦσιν καὶ ἀθανάσιος γινώσκων, δεξάμενος δὲ ἐκ τῶν εὐσεβῶν τῶν τελεσίδικτων γράμματα, κατέπερος ἑαυτὸν τὸν ἀθανάσιον, πρῶτος τῶν τόπων ἐνθα κέρυπται φθάνει δὲ ἐν ταυτῶν τὰ γράμματα, ἀπὸ οἱ ἐν ἀντιοχείᾳ πρῶτον σιναχθεῖτες ἀπεσάλκεσαν ἐπέμπερο δὲ ἕτερον γράμματα πρὸς αὐτὸν πρῶτα τῶν αἰγυπτῶ ἐπισκόπων, διδάσκοντα ψαδὴ ἐπιπέθου καὶ ἀθανάσιος λεγόμενα ἕτω ἐπιπέθου πεμπομένων τῶν γραμμάτων, ὁ ἐκτίθει τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ σιναχθεῖσιν ἀνιγράφοντες ἐπέμπερο, πρῶτον μὲν τὸ ἐπαχθῆς τῆς αὐτῶν ἐπιστολῆς ἐπίπεθου κανόνας ποιῶνται, διότι εἰς τὴν σύνοδον αὐτὸν ἐκ ἐκάλεσαν, τῆ ἐκκλησιαστικῆς κανόνος κελεύοντες, μὴ δὲ πρῶτα γινώσκων τῆ ἐπισκόπου Ῥώμης καν-

νίξεν τὰς ἐκκλησίας· καὶ ὅτι τῶν πῖσιν λελι-
 θότως ᾤσα χαράθησαν. ἐπὶ ᾧ ὡς καὶ τὰ ἐν
 τῆσδε παλαιᾷ πραγματείᾳ, ἐκ συναρπαγῆς
 ἐγγεγονέαι, διὰ τὸ ἐκ μονομερείας τὰ ἐν τῷ
 μαρεῶτι ὑπομνήματα πεπεράχθαι· ἔμην
 ἀλλὰ καὶ τὰ κτ' ἄρσενιον, φανερώς συκο-
 φανία ἐδέδεικτο· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
 διὰ πλείονων, ὁ ἰεὺς τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ συν-
 αχθεῖσιν ἐγραφέ· παρεθέμεθα δ' ἂν καὶ τὰς
 πρὸς ἰεὺς ἐπιστολάς, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν,
 εἰ μὴ τὸ πολυεπὲς αὐτῶν μῆκος ἐκόλυσε·
 (καὶ μὲν οἱ τῆς μακεδονικῆς αἰρέσεως, B
 ἔκαστος ἡδὴ πρῶτον ἐμνημονεύσασκεν, τὰς
 πρὸς ἰεὺς ἐπιστολάς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν
 συνόδων εἰς ἔθνηκεν· καίτοι τὴν πρὸς τῶν ἐν
 ἀντιοχείᾳ πρὸς ἰεὺς ἐπὶ παρελείπε· τῆτο ᾧ
 συνήθεσ ἀπὸ ποιῶν ἐν οἷς μὴ γὰρ αἱ τῶν συν-
 ὁδῶν ἐπιστολὰ σιγῶσιν ἢ ἀθετῶσι τὸ ὁμοῦ-
 σιον, ταῦτας ἀπεδῶκεσ πρὸς τὴν· τὰς δὲ
 ἐναντίας, ἐκὼν ὑπερβαίνει· τὸσαῦτα μὴ
 πρὸς τῶν μὲν· ἔπολυ δὲ καὶ Παῦλος ἐκ
 τῆς Θεσσαλονικῆς ὑποκειμένου· εἰς τὴν
 Κόρινθον ἀπαίρειν, ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἀφίκετο· C
 ἀμφὼ ἐν τὰ καθ' ἑαυτὸς γνώριμα καθι-
 σῶσι τῶν ἐκεῖ βασιλεῖ

A natur. Questus est item, regulam fidei
 clanculo ab ipsis adulterari. Præterea
 quæ olim apud Tyrum gesta essent, per
 dolum ac fraudem acta esse, cum mo-
 numenta gestorum in Marcote, ex altera
 tantum parte composita esse noscantur:
 sed & quæ de Arsenii cæde objecta es-
 sent, ea manifestissimæ convicta esse ca-
 lumnix. Hæc & ejusmodi alia, ad Epi-
 scopos Antiochiæ congregatos Iulius
 pluribus verbis perscripsit. Porro tam
 epistolas ad Iulium scriptas, quam re-
 sponsonem ipsius Iulii libens hoc loco
 apposuissẽm, nisi earum prolixitas me
 ab hoc consilio revocasset. Sabinus qui-
 dem Macedonianæ sectator hæreseos,
 cujus jam antea mentionem feci, in
 collectione gestorum synodaliũ, epi-
 stolas Iulii neutiquam intexuit: tametsi
 eam minime prætermiserit, quam Epi-
 scopi Antiochiæ collecti ad Iulium scri-
 psere. Verum Sabinus ita semper facere
 consuevit. Nam si quæ fortè synodales
 epistolæ vocem consubstantialis aut re-
 ticeant, aut omnino rejiciunt, eas stu-
 diose operi suo inserit: contrarias vero
 sciens ac prudens silentio transilit. Sed
 de his fatiis. Non longo post tempore,
 Paulus Thessalonica Corinthum se per-
 gere simulans, in Italiam navigavit. Am-
 bo igitur earum partium Imperatori
 causam suam exponunt.

Κεφ. ιη΄.

Ὡς ὁ τῶν ἰσπεριῶν βασιλεὺς ἐζήτησε πρὸς τὸν ἀδελφὸν πρὸς
 φθῆναι τὰς λόγους δῶντας πρὸς Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ· καὶ
 ὅτι ἑτέραν οἱ πεμφθέντες ὑπηρέτησαν ἐκείσιν
 πῖσιν.

Ὁ δὲ τῶν ἰσπεριῶν μερῶν βασιλεὺς
 γνώσ τὰ καθ' ἑαυτὸς ἰδιοπαθῆ· καὶ
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν γράμματ' ἀπαπέμπε-
 ται, δηλών τρεῖς ἐπισκόπους πεμφθῆναι παρ'
 αὐτὸν, τὰς λόγους δῶντας τῆς Παύλου καὶ
 Ἀθανασίου καθαιρέσεως· καὶ πέμπον· νάρ-
 κισ· ὁ κίλιξ, καὶ θεόδωρος· ὁ θράξ, καὶ μά-
 ρεις καλχηδόν· καὶ μαρκ· ὁ κύριος· οἱ
 πινες πρὸς ἀγρόμφοι, τοῖς μὴ πρὸς ἀθανά-
 σιον ἐδαμῶς εἰς λόγους εἰσεῖν κατεδέξαν-
 το· τὴν ᾧ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκλήθεσαν πῖσιν ἰσπε-
 κρυφάμφοι, ἑτέραν ᾧ συγκατήσαντες, ἐκ-
 δεδῶκασι τῶν βασιλεῖ κωνσταντῖ ἐν τέτοις
 ἔσαν τοῖς ῥήμασιν

C A P. XVIII.

Quomodo Occidentalium partium Imperator
 petit à fratre, ut mitterentur qui de Athanasii
 Paulique depositione rationem redderent: &
 quomodo missi ab Oriente, aliam fidei
 formulam ediderunt.

A T Imperator Occidentalium par-
 tium, cum ea quæ perpeffi fuerant
 cognovisset, condoluit: datisque ad
 fratrem literis, postulavit tres ad se
 Episcopos mitti, qui de Pauli atque A-
 thanasii depositione rationem redde-
 rent. Missi sunt igitur Narcissus Cilix,
 Theodorus Thrax, Maris Chalcedo-
 nensis, & Marcus Syrus. Qui cum ve-
 nissent, congregati quidem cum Athana-
 sio recusarunt. Fidem verò Antiochiæ
 promulgatam penes se occultantes, al-
 teram fidei formulam à se compositam
 Constanti Augusto obtulerunt, cujus
 hæc sunt verba.